

ביצה כ

דיון בהמשך דברי ר' שמעון בן אלעזר: ויוצא בה משום שמחה ואינו יוצא בה משום חגיגה.

קושי: פשיטא! דבר שבחובה היא, וכל דבר שבחובה אינו בא אלא מן החולין!

תירוץ: לא צריכא, דאף על גב דפריש.

חיזוק לתירוץ: כדבעא מניה רבי שמעון בן לקיש מרבי יוחנן: האומר הרי עלי תודה

ואצא בה ידי חגיגה, הריני נזיר ואגלח ממעות מעשר שני מהו?

אמר ליה: נדור ואינו יוצא, נזיר ואינו מגלח.

עוד מקרה דומה: ההוא גברא דאמר להו: הבו ליה ארבע מאה זוזי לפלוני, ולנסיב

ברתי. אמר רב פפא: ארבע מאה - שקיל, וברתיה, אי בעי - נסיב, אי בעי - לא נסיב.

טעמא דאמר: הבו ליה ולנסיב, אבל אי אמר לנסיב והבו ליה, אי נסיב - שקיל, ואי לא

נסיב - לא שקיל.

הלכה זו נאמרה גם על ידי מרימר: יתיב מרימר וקאמר להא שמעתא משמיה דנפשיה.

אמר ליה רבינא למרימר: אתון הכי מתניתו לה, אן כדבעא מיניה ריש לקיש מרבי

יוחנן מתנינן לה.

הבאת ברייתא בפני ר' יצחק: תני תנא קמיה דרבי יצחק בר אבא: *ויקרב את הצולה ויצעה*

כאשפת עולת נדבה. למד על עולת חובה שטעונה סמיכה.

קושי של ר' יצחק על דבריו: אמר ליה: דאמר לך מני - בית שמאי היא, דלא גמרי שלמי חובה

(אין סמיכה ולכן במשנה סבר שסמיכת שלמי חובה לא דוחה יום טוב) משלמי נדבה. דאי בית

הלל, כיון דגמרי שלמי חובה משלמי נדבה (לעניין סמיכה) - עולת חובה נמי לא תבעי קרא,

דגמרי מעולת נדבה.

קושי על ר' יצחק: וממאי דבית הלל שלמי חובה משלמי נדבה גמרי? דלמא מעולת חובה

גמרי, ועולת חובה גופא בעיא קרא!

קושי נגד הקושי על ר' יצחק: מאי שנא משלמי נדבה דלא גמרי - שכן מצויין, מעולת

חובה נמי לא גמרי - שכן כליל.

תירוץ לקושי על הברייתא: אתיא מבינייא.

שלמי חובה	עולת חובה לפי הברייתא	עולת חובה לר' יצחק	קושי על ר' יצחק	תירוץ לברייתא
בית שמאי אין סמיכה - לא לומדים משלמי נדבה	לא לומדים מעולת נדבה	לא לומדים מעולת נדבה		
בית הלל יש סמיכה - לומדים משלמי נדבה	לא לומדים מעולת חובה - צריך דרשה מיוחדת	לומדים מעולת חובה ולא משלמי נדבה	אולי לומדים שלמי חובה מעולת חובה (לאחר הדרשה) קושי: מאי שנא משלמי נדבה דלא גמרי - שכן מצויין, מעולת חובה נמי לא גמרי - שכן כליל.	לומדים שלמי חובה משלמי נדבה וגם עולת חובה (שנדרשת מהפסוק)

עוד קושי על דברי ר' יצחק: וסברי בית שמאי שלמי חובה לא בעו סמיכה? והתניא, **אמר**

רבי יוסי: לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על הסמיכה עצמה שצריך, על מה נחלקו - על תכף

לסמיכה שחיטה. שבית שמאי אומרים: אינו צריך, ובית הלל אומרים: צריך.

תירוץ: הוא דאמר כי האי תנא. דתניא, **אמר רבי יוסי ברבי יהודה:** לא נחלקו בית שמאי

ובית הלל על תכף לסמיכה שחיטה שצריך, על מה נחלקו - על הסמיכה עצמה, שבית שמאי

אומרים: אינו צריך, ובית הלל אומרים: צריך.

